

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/ว ๑๐๖๖

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารกลาง

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ขายยาเหมือนกัน

นายยอด ชำราชากร ได้ถูกจับเพราะลักลอบนำยาไอซ์ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไปส่งให้กับนายเอี่ยม จำเลยในคดีอาญาของศาลจังหวัดที่บริเวณหน้าห้องขังใต้ถุน

ศาลจังหวัด ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ขยายผลสืบสวนและยึดยาบ้าที่นายยอดซุกซ่อนไว้ในตู้เหล็กที่ห้องแต่งตัวภายในที่ทำงานอีกจำนวน ๕ ถุงรวม ๙๘๐ เม็ด พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีอาญาแก่นายยอด ในข้อหาจำหน่ายและร่วมกัน

มียาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (ยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยผิดกฎหมาย

พฤติการณ์ของนายยอด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ช่วยขายประกันหรือเปล่า

นายสมหวัง ชำราชากร ตำแหน่งเภสัชกร ได้เดินทางไปกับนางสมถวิลซึ่งเป็นเพื่อนของตน โดยนางสมถวิลนั้นเป็นตัวแทนขายประกันชีวิต บุคคลทั้งสองได้ไปพบลูกค้าที่บริษัทแห่งหนึ่งในระหว่างเวลาปฏิบัติราชการ นางสมถวิล

ได้เสนอขายประกันชีวิตให้แก่ลูกค้ารายนี้ไม่ยินยอมตกลงทำสัญญาประกันชีวิตด้วยนางสมถวิล จึงพูดจาข่มขู่โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของนายสมหวังว่าจะนำตำรวจมาปิดบริษัทเพราะลูกค้ารายนี้มีสินค้าหลายรายการที่ยังไม่ได้ยื่นเรื่องขออนุญาตต่อ อ.ย. ซึ่งขณะนั้น นายสมหวังก็อยู่ด้วย แต่ก็ไม่ได้ห้ามปรามนางสมถวิลหรืออธิบายข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ (๕) มาตรา ๘๓ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

แฟงจ้ง

นายหอม ข้าราชการ เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุสำนักงานจำนวนหลายรายการโดยจัดทำบันทึกรายงานเสนอให้นางซิ่นซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานและได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติเห็นชอบในการจัดซื้อ ซึ่งนางซิ่น ได้ให้ความเห็นชอบและ

อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินเป็นค่าวัสดุสำนักงาน ทั้งนี้ในการจัดซื้อดังกล่าวปรากฏว่าไม่ได้มีการเปรียบเทียบราคากับราคาในท้องตลาดทั่วไปทำให้มีการจัดซื้อในราคาที่สูงเกินสมควรและทางราชการได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงินรวมจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท แต่การกระทำดังกล่าวปรากฏว่าไม่ได้มีเจตนาทุจริต แต่เป็นการจัดซื้อที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และได้ชดใช้ค่าเสียหายให้กับทางราชการแล้ว

พฤติการณ์ของนายหอม และนางซิ่น ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนายหอม จำนวน ร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๑ เดือน และลงโทษภาคทัณฑ์นางซิ่น

ออกวันไหนกันแน่

นายสำรวย ข้าราชการมีหนี้สินจนถูกเจ้าหนี้ฟ้องทางแพ่ง แต่ต่อมาศาลล้มละลายกลาง ได้มีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ว่าราชการ

จังหวัดได้มีคำสั่งลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ให้นายสำรวย ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ กรณีมีลักษณะต้องห้ามในการที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมาตรา ๓๖ข.(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๐(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ เรื่องนี้สำนักงาน ก.พ.ได้เคยมีหนังสือที่ นร ๑๐๑๑/๖๑๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ตอบข้อหารือกรมป่าไม้ ว่าการสั่งให้ออกจากราชการกรณีที่เป็นบุคคลล้มละลาย ตามมาตรา ๓๖ข.(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ “ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่งทั้งนี้ตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๔” ต่อมาได้แก้ไขคำสั่งโดยแก้วันออกจากราชการ ของนายสำรวยจากวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แล้ว

อนึ่ง สำนักงาน ก.พ.เคยมีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๑/๖๑๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ สรุปว่าในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๑๑๐(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในกรณีที่ผู้นั้นมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ข.(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย “ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา โดยให้ใช้คำพิพากษาของศาล

เป็นหลักฐาน” ต่อมาได้มีการออก กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถบกพร่อง ในหน้าที่หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณี มีมลทินมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุก ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ หรือต้องได้รับโทษจำคุก โดยคำสั่งของศาล พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตามข้อ ๕ ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้กำหนดไว้ว่าวันที่จะให้ออกจากราชการนั้นให้เป็นไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงสั่งให้นายสำรวย ออกจากราชการ ตามที่ศาล ได้มีคำพิพากษาให้นายสำรวย เป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ตามนัย หนังสือของสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๑/ว๑๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ไม่ได้อีกแล้ว

คงจะลืม

นายमितร ข้าราชการ มาปฏิบัติงานแต่ไม่ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาการมาปฏิบัติราชการ ในช่วงระหว่างเวลา ๑ เดือนเศษติดต่อกัน รวมจำนวน ๓๐ วันทำการ จากการสอบสวนพบว่า

ในระหว่างเวลาดังกล่าว นายमितร ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารต่างๆ เช่น หนังสือที่เสนอต่อผู้บริหาร หนังสือจากหน่วยงานอื่นที่มีมาถึงหน่วยงาน โปลาของเจ้าหน้าที่ บันทึกการปฏิบัติงานประจำวันตามองค์ประกอบงาน (Portfolio) ของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานซึ่งต้องมีทุกวัน รวมทั้งบันทึกต่างๆของทางราชการ

กรณีจึงไม่มีมูลกรณีเป็นการขาดหรือละทิ้งหน้าที่ราชการ แต่การไม่ลงชื่อปฏิบัติราชการดังกล่าว นั้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการลงชื่อปฏิบัติงาน

พฤติการณ์ของนายमितร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

รักทั้งคู่

นายขุนแผน ข้าราชการ ได้คบหากับนางสาวบัวแก้ว จนมีปัญหาทะเลาะกับนางบัวทอง ภรรยาของตนทำให้ต้องไปจดทะเบียนหย่ากับนางบัวทอง หลังจากที่หย่ากันแล้ว นายขุนแผน ก็ไปพักอาศัยอยู่กับนางสาวบัวแก้วและเมื่ออยู่ด้วยกันก็ทะเลาะกับนางสาวบัวแก้ว นายขุนแผนจึงมาคืนดีและกลับมาใช้ชีวิตร่วมกันกับนางบัวทองและไปจดทะเบียนสมรสกันใหม่อีกครั้ง แต่ในระหว่างนั้นปรากฏว่านายขุนแผน ก็ยังคงติดต่อกับนางสาวบัวแก้ว ทำให้นางบัวทอง ร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้นและได้แยกกันอยู่อีกครั้ง

พฤติการณ์ของนายขุนแผน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ล้วนไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๓๙๓/๒๕๕๐ การเบิกจ่ายเงินของทางราชการโดยไม่มีหลักฐานการก่อหนี้ผูกพัน ไม่ขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ปลอมลายมือชื่อกรรมการรักษาเงิน และไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แล้ว

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอชณา ไชยชนะ นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข